

Abstrakt

V rámci této práce je kladen důraz na vztah člověka a prostoru, jež je utvářen momentem jejich setkání. Cílem práce je vystižení vztahu prostoru a člověka v existenciálním rozměru vzájemného utváření a utváření se, které se děje nepřetržitě v podobě hermeneutické spirály. Výsledkem této práce je pokus o smazání potřeby objektovo-subjektové terminologie, v rámci problematiky vztahu člověka a prostoru, za pomoci aplikace principu dějinného vědomí. Na příkladu procházky pražskou ulicí je manifestován pojem žitý prostor, ve významu vztahu člověka a prostoru, ve kterém člověk a prostor nefigurují jako oddělené jednotky, ale jako neustále se měnící celek.

Klíčová slova

člověk, hermeneutický kruh, objektivismus, pohyb, princip dějinného vědomí, procházka, prostor, subjektivismus, vzpomínka, vztah